

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ອ้นນท์ ແກດວງຕີ ຖາກຄາລັບຮຽນນູ້ມີ

ກີ ៤៣/២៥៥២

ວັນທີ ២៨ ສິງຫາຄມ ២៥៥២

ເຮືອງ นายທະເບີນພຣຄກາຣເມືອງຂອໃຫ້ຄາລັບຮຽນນູ້ມີຄຳສັ່ງຢູນພຣຄາຕິນິຍມ

นายທະເບີນພຣຄກາຣເມືອງໄດ້ມີໜັງສື່ອ ເຮືອງ ຂອໃຫ້ມີຄຳສັ່ງຢູນພຣຄາຕິນິຍມ ລົງວັນທີ ៤៣ ເມພານ ២៥៥២ ໂດຍມີຂໍ້ເທິງຕາມຄໍາຮົງແລະເອກສາຣປະກອນຄໍາຮົງວ່າ ນາຍທະເບີນພຣຄກາຣເມືອງ ໄດ້ຮັບຈົດແຈ້ງກາຣັດຕັ້ງພຣຄາຕິນິຍມເປັນພຣຄກາຣເມືອງຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ២០ ຕຸລາຄມ ២៥៥១ ຫຼຶ້ງກາຍໃນ ១៨០ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີນາຍທະເບີນຮັບຈົດແຈ້ງກາຣັດຕັ້ງພຣຄາຕິນິຍມ ຄື່ອ ກາຍໃນວັນທີ ៩ ເມພານ ២៥៥២ ຫຼຶ້ງເປັນວັນສຸດທ້າຍຂອງຮະຍະເວລາທີ່ພຣຄາຕິນິຍມຕ້ອງດໍາເນີນກາຣໄໝມີສາມາຊິກຕັ້ງແຕ່ ៥,០០០ ດາວັນຄນ) ຂຶ້ນໄປ ໂດຍອ່າງນ້ອຍຕັ້ງປະກອນດ້ວຍສາມາຊິກໜີທີ່ອູ້ໃນແຕ່ລະກາຄຕາມນັ້ນໆຢ່າງຊື່ອກາຄ ແລະຈັງຫວັດທີ່ນາຍທະເບີນປະກາສກໍາໜົດ ແລະມີສາຫຸພຣຄກາຣເມືອງອ່າງນ້ອຍກາຄລະໜົ່ງສາຫາຕາມ ພຣະຈານນັ້ນໆຕີປະກອນຮູ້ຮຽນນູ້ມີວ່າດ້ວຍພຣຄກາຣເມືອງ ພ.ສ. ២៥៥១ ນາດຮາ ២៥ ເມື່ອຄວນກໍາໜົດ ເວລາ ១៨០ ວັນດັ່ງກ່າວໜ້າງຕົ້ນ ປ່າກງວ່າພຣຄາຕິນິຍມໄນ້ໄດ້ດໍາເນີນກາຣໄໝເປັນໄປຕາມນາດຮາ ២៥ ຫຼຶ້ງເປັນເຫດໃຫ້ພຣຄກາຣເມືອງນັ້ນຕົ້ງຢູນໄປຕາມນາດຮາ ៦៥ (៥) ແ່າ່ງພຣະຈານນັ້ນໆຕີປະກອນຮູ້ຮຽນນູ້ມີວ່າດ້ວຍພຣຄກາຣເມືອງ ພ.ສ. ២៥៥១ ດັ່ງນັ້ນ ນາຍທະເບີນພຣຄກາຣເມືອງຈຶ່ງຂອໃຫ້ຄາລັບຮຽນນູ້ມີຄຳສັ່ງຢູນພຣຄາຕິນິຍມຕາມນາດຮາ ៦៥ ວຣຄສອງ ຕ່ອໄປ

ພຣຄາຕິນິຍມ ໂດຍນາຍໜ່າ ຮ່ຽມງ່າຍ ໜ້າຫັນພຣຄ ຜູ້ດຸກຮ່ອງໄດ້ມີໜັງສື່ອ ເຮືອງ ນາຍທະເບີນພຣຄກາຣເມືອງຂອໃຫ້ຄາລັບຮຽນນູ້ມີຄຳສັ່ງຢູນພຣຄາຕິນິຍມ ລົງວັນທີ ៤៣ ພຄນກາຄມ ២៥៥២ ໂດຍສັງຄົມ໌ແຈ້ງຂອງພຣຄາຕິນິຍມໄຫ້ຄາລັບຮຽນນູ້ມີເພື່ອປະກອນກາຣພິຈາລະນາ ໂດຍພຣຄາຕິນິຍມອ້າງວ່າໄມ່ເຫັນພ້ອງດ້ວຍກັບຄໍາຮົງຂອງນາຍທະເບີນພຣຄກາຣເມືອງ ເພົ່າທີ່ພຣຄາຕິນິຍມໄມ່ສາມາດດໍາເນີນງານຂອງພຣຄໄຫ້ບຣລຸເຈຕະນາມັນແລະເປັນໄປຕາມນາດຮາ ២៥ ຂອງພຣະຈານນັ້ນໆຕີປະກອນຮູ້ຮຽນນູ້ມີວ່າດ້ວຍພຣຄກາຣເມືອງ ພ.ສ. ២៥៥១ ກີ່ນີ້ອ່ານມາຈາກຄະກະກາຣກາຣເລືອກຕັ້ງໃຫ້ອ່ານຈາວິນິຈນີຍແລະປົງປົງບົດຫຼາທີ່ນີ້ຂອບດ້ວຍເຈຕະນາມັນຂອງຮູ້ຮຽນນູ້ມີ ອັນເປັນເຫດໃຫ້ພຣຄາຕິນິຍມໄນ້ໄດ້ຮັບເງິນກອງທຸນສັນສັນຈາກຮູ້ ແລະທຳໃຫ້ພຣຄາຕິນິຍມໄມ່ສາມາດດໍາເນີນກິຈການຂອງພຣຄໄຫ້ເປັນໄປຕາມເງື່ອນໄຟຕາມນາດຮາ ២៥ ຂອງພຣະຈານນັ້ນໆຕີປະກອນຮູ້ຮຽນນູ້ມີວ່າດ້ວຍພຣຄກາຣເມືອງດັ່ງກ່າວໄດ້

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงดามคำร้องของนายทะเบียนพระครการเมือง เอกสารประกอบคำร้อง และหนังสือชี้แจงของพระคชาตินิยมฟังได้ว่า พระคชาตินิยมไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งบัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพระครการเมือง พระครการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมາชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาวิชาพระครการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา” ซึ่งเป็นเหตุให้พระครการเมืองดังกล่าวนั้นต้องถูกยุบไปตามมาตรา ๖๕ (๕) ซึ่งมาตรา ๖๕ (๕) บัญญัติว่า “พระครการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้.... (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒” และศาลรัฐธรรมนูญชอบที่จะสั่งยุบพระคชาตินิยมตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ คำขออื่นไม่จำต้องวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยุบพระคชาตินิยมตามคำร้องของนายทะเบียนพระครการเมือง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ